buit. ipſe nanq̃ dicit Ro. viij. Certus ſum q̃ neq̃ mors. neq̃ vita.
neq̃ angeli. neq̃ archangeli. neq̃ principatus. neq̃ poteſtates. ne-
q̃ inſtantia. neq̃ futura. neq̃ aliqua creatura nos ſeparare põt a
caritate dei que ē in chriſto iheſu. Tantā eni caritatem habuit ad
deū q̃ mortē ꝓ eo ſuſtineret toto corde ꝯcupiuit ⁊ tandē ſuſtinu-
it. Legiť ſiquidē Actu. xxj. Cū paulus vellet ire iheroſolimā qui-
dam ꝓpheta nomine Agabus tulit zonā pauli ⁊ prophetauit di-
cens. Uir iſtū cū zona alligabūt in iheruſalē ⁊ tradēt in manus
gentium ⁊ cū rogareť a fidelibus vt nō iret in iheruſalem rńdit.
Quid facitis flentes ⁊ affligētes animā meā. ego nō ſolū alligari
ſ; etiā mori in iheruſalē paratus ſum. propter nomē dñi iheſu de-
bitam vicem reddit chriſto qui ꝓ eo ligat⁹ ⁊ occiſus fuit. ideoq̃
vt beatus Paulus xp̄o vicē poſſibilitatis ſue repēderet. in ihrlm
ligatus eſt. in Roma decollatus fuit ꝓ nomine domini ihū xp̄i
qui cū patre ⁊ ſanctoſpū viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

In diuiſione Apoſtolorum. Sermo

COnfringite vitulos ⁊ ſtatuas cōminuite atq̃ oīa excelſa
vaſtate mūdātes terrā ⁊ omnes habitātes in ea. Ego eī
dedi vobis illam in poſſeſſionē quā diuidetis vobis ſorte
Num. xxxiij. Hodie in eccleſia agiť diuiſio apoſtolorū ⁊ q̃ apo-
ſtoli ſorte diuiſerūt ſibi terras in quib⁹ p̄dicauerūt ſcd̄m q̃ in le-
gēdis aliquoꝝ apoſtoloꝝ legiť q̃ talis apl̄us talē terram accepit in
ſortē p̄dicationis. ideo v̄bum propoſitum exponi põt de diuiſione
apoſtoloꝝ ⁊ tanguntur tria in v̄bis p̄miſſis. P̄mo tangiť diuiſionis
apl̄oꝝ vtilitas cū diciť cōfringite vitulos ⁊c̄. Ad h̄ eni diuiſi fue-
rūt vt gētes ab idolatria ad cultū dei reuocarēt. Scd̄o tāgiť apo-
ſtoloꝝ ꝑ terras diuiſoꝝ auctas. cum addiť ego eni dedi vobis in
poſ. i. l. ſ. vt illi nō corꝑaliť ſ; ſpūaliť dominemini. Tercio tāgiť q̄li-
tas diuiſionis. ibi quā diuidetis vobis ſorte. ¶ Nō q̃ diuiſi ſunt
apl̄i ꝑ mundū ad predicandū v̄bum dei propť quatuor. P̄mo vt
credituros ab incredulis diuidendos eē demōſtrarent. Scd̄o vt
aīas ꝑ pcc̄m a deo diuiſas deo recōciliarēt. 3° vt gētib⁹ ꝑ mūdum
diuiſis meli⁹ fidē p̄dicarēt. q̄rto vt hoīes ꝑ diſcordiā ab inuicē di-
uiſos pacificarēt. P̄mo diuiſi ſūt vt credituros ab incredul' diuidē-
dos eē demōſtrarēt. ad h̄ eī venit xp̄s i mundū vt hoīes i malo ꝯſe-
dātos ab inuicē diuidēt vn̄ dr̄ de eo Oſee. ix. ipſe inť frēs diuidz. v

inter fratres diuiſit qñ apoſtolos qui dicūtur frẽs abinuicẽ diui
dendo per vniuerſum orbem miſit ⁊ hoc vtiqꝫ ꝓpter hoc vt per il
lam diuiſionẽ oſtenderetur diuiſio que deberet fieri inter credulos
⁊ incredulos. vnde dñs Lu. xij. Putatis qꝛ veni pacẽ mittere in
terram nõ dico vobis ſꝫ ſeparatiõez. Erunt eniꝫ ex hoc quinqꝫ in
domo vna diuiſi. tres in duo. ⁊ duo in tres diuidẽtur. pater in fili
um ⁊ filius in patrẽ. mater in filiam ⁊ filia in matrẽ. ſocrus i nurꝫ
ſuam ⁊ nurus in ſocrum ſuum. ¶ Nota ꝙ eſt pax mala qua hoies
cõcordes ſũt vt faciãt malum. hanc pacem chriſtus deſtruxit et
apoſtolos vt huiuſmodi pacem deſtruerẽt miſit. Ad lrãꝫ Cõtigit
ꝙ quãdo apoſtoli p̄dicabãt fidem per mũdum. diuiſio facta fuit
inter homines inter patrem ⁊ filium matrẽ ⁊ filiam. qꝛ interdum
recepit pater fidem ⁊ filius nõ recepit ⁊ filia ⁊ econuerſo. Iſta di
uiſio p̄figurata eſt. Geñ. ij. vbi legiẗ ꝙ terra erat inanis ⁊ va. ⁊ te
nebrẽ erãt ſup facie abiſſi. i. cordis hũani qđ inſcrutabile eſt iſtar abiſſi
⁊ ſpiritus domini ferebaẗ ſup aquas. dixit deus fiat lux. ⁊ facta ẽ
lux. viditqꝫ deus lucẽ ꝙ eſſet bona ⁊ diuiſit lucẽ a tenebris. appel
lauitqꝫ lucem diem ⁊ tenebras noctem. Terra iſta ſignificat pplꝫ
gentiũ qui p̄uſqꝫ fidem xp̄i reciperet erat inanis ⁊ vacuus propẗ
diuine gracie carẽtiã ⁊ tenebroſus ꝓpter multiplicẽ culpã. Et qꝛ
erat inanis indigebat repleri ⁊ qꝛ tenebroſus indigebat illumina
ri ideo ſpiritus dñi ferebaẗ ſup aquas. i. predicabaẗ dari in aq̄s
baptiſmi per quẽ cor vacuuꝫ repleret ⁊ tenebroſum cor illumina
retur. Sap. i. Spiritus dñi repleuit or. ter. ⁊ hoc qđ ɔtinet. i. ſp̄s
qui regit oia. ſciaꝫ habꝫ vocis qꝛ cor illuminat vt hõ ſciat ꝯfiteri
fidem. ¶ Scđo diuiſi ſunt vt aias per peccatũ a deo diuiſas recõ
ciliarent. ps. Diuide linguas eoꝝ. qm̄ vidi iniquitatẽ ⁊ ɔtradicti
onem in ciuitate. Iſta verba hoc modo pñt exponi vt ſint v̾ba ꝓ
phete orantis deum vt diuidat apoſtolos per munduꝫ propter h̾
qꝛ mũdus ab eo diuiſus eſt ꝑ peccatũ ⁊ eſt ſenſus. O dñe diuide
linguas eoꝝ. i. apl'oꝝ vt per totũ munduꝫ ſonare poſſint qm̄ vidi
iniquitatẽ et ɔtradictiõez in ciuitate. i. in mũdo in quo eſt iniqui
tas ꝑ quã aia a deo diuidiẗ et ɔtradictõ ꝑ quã p̄ceptum dei con
temnitur Iniquitas enĩ diuidit aiam a deo. yſa. lix. Iniq̄tates ve
ſtre diuiſerũt inter vos et deũ veſtrũ et peccata veſtra abſcõderũt
faciem eius a vobis ne exaudiret. O q̄ꝫ periculoſa eſt iſta diuiſio

q̄ aia

qua aia diuiditur a ſuo creatore. Multi plorant hic ꝙ diuidūtur
ab amicis ꝫ miſer pccōr letat̄ in hoc ꝙ diuidit̄ a deo. Si aliquis
iturus ē in peregrinationē plorat ⁊ triſtat̄ qꝛ ad modicū tēpuſ de
ſerit patriā ⁊ amicoſ. ꝫ peccator qñ peregrinat̄ a deo letatur quia
in peccatis delectat̄ Heu ꝗ horribilis ē diuiſio ⁊ peregrinatio. Cer
te quādo anima diuiditur a deo ab hoſtibus captiuat̄ in ꝟtutib9
depauperatur ⁊ multipliciter tribulat̄ ꝑmo ab hoſtibus captiua
tur illud prefiguratū eſt Gene. xiiij. In Loth ⁊ Abraham de qui/
bus legit̄ diuiſi ſunt alterutꝝ a fratre ſuo ⁊ poſt iſtā diuiſionē loth
captiuatus fuit ab hoſtibus. Abraham vero deuictis hoſtibus
liberauit loth hiſtoria patet Loth interpretat̄ declinans ⁊ ſigni
ficat peccatorem qui ad malum declinat Abraham interpretatur
pater multaꝝ gentium ⁊ ſignificat chriſtum qui eſt pater omniū
credentium Tunc loth diuiditur ab Abraham quando peccator
per peccatū ſeparatur a chriſto tunc capitur ab hoſtibus quando
illaqueatur a demonibus tunc abraham liberat loth quādo xp̄s
per graciā ſuam peccatorem de poteſtate demonū eripit ⁊ ad viā
veritatis reducit. ¶ Scd̄o in ꝟtutibus depauperatur Illud figu/
ratum eſt Luce xv. In filio prodigo qui a patre ſuo diuiſus abijt i
re. lon. ⁊ ibi diſ. ſbam ſuā ⁊ cepit egere. P filiū iſtū prodiguꝫ qui a
patre diuidit̄ accipe peccatorē qui a deo ꝑ peccatuꝫ ſeparat̄. Iſte
vadit in regionē lon. qñ omittit peccatū ꝑ qd̄ a deo elongat̄ Ibi
diſſipat ſubſtantiā ſuā qñ ꝟtutes ꝗbus aīa ditat̄ amittit ⁊ tūc in
cipit egere nō in reb9 ꝫ in ꝟtutibus nō in ſubſtātia ꝫ in aīa. nō vi
ſibiliter ꝫ inuiſibilit̄ hāc pauꝑtatē peccator nō recognoſcit. putat
eni ſe diuitē eē ſi auꝝ vel argentum habet in arca ſi hꝫ agros do/
mos ⁊ poſſeſſiones. ideo dñs arguit peccatorē Apoc. iij. Tu dicis
qꝛ diues ⁊ locupletatus es ⁊ nullius egeas ⁊ neſcis qꝛ miſer es ⁊
miſerabilis ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi a me emē au
rum ignitū ⁊ ꝓbatū vt locuples fias. iſtud auꝝ eſt pura ⁊ ferueſ
caritas quā qui hꝫ diues ē. ¶ Tercio multiplicit̄ tribulat̄ ꝑs. Ut
quid dñe receſſi. lō. deſpicis i opor. in tribu. q. d. qꝛ a me dñe receſ
ſiſti ⁊ ego ꝑ pccm̄ diuiſus ſum a te. iō ꝑmittis tribulari me ⁊ non
ꝯſolaris. pōdera qd̄ dr̄ deſpicis in tribulatione. peccōr in tribula/
tione a deo deſpicit̄ qꝛ interiorē ꝯſolationē nō recipit a deo Iuſt9
ꝟo ꝗuis tribulationē ſuſtineat nō tñ a deo deſpicit̄ qꝛ a deo mul/

tiplicitē ɔſolatꝰ.ij.Coꝛ.i.Benedictꝰ deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ihesu chriſti
pater miſericoꝛ ⁊c̄.Patʒ ergo ꝙ periculoſa eſt diuiſio qua aīa diuidi
tur a deo.quia ex hoc captiuatꝰ.depauperatur.⁊ tribulatꝰ. ⁊ quia
homines in mundo erāt a deo diuiſi ⁊ ideo vt apoſtoli deo recōci
liarent homines.⁊ cum eo recōuenirent.ideo apoſtoli ꝑ mundū
diuiſi ſunt.vnde de ipſis canit eccleſia.Duodecim iudices non ab
vno ꝫ in vnū diuiſi per oꝛbem diuiſos in vnū colligūt ſic patet ſcḋm
ꝑncipale.Tercio diuiſi ſunt vt gentibus ꝑ mundum diuiſis me
lius fidem predicarent.Si eni ſimul ad predicandū iuiſſent omēs
regiones circuire non potuiſſent.ideo diuiſi ſunt vt plures regio/
nes circuirent ⁊ pluribus predicare poſſent.vnde de eis pōt expo
ni illud qḋ dicitur.iij.Re.xviij.Diuiſerunt ſibi regiones vt circu
irent eas.hoc vtiqꝫ fecerunt ad predicandū quia in omnē terrā ex
iuit ſonus eoꝝ.⁊c̄.Preceptū eni eis erat a deo.Math.vltimo.Eū
tes in mundū vniuerſum ꝑdicate euāgelium omni creature id eſt
omni generi hominū.ſ.diuitibus pauperibus nobilibus ⁊ ignobi
libus ſapientibus ⁊ inſipientibus.Qui eni ꝓpter omnes homineſ
in mūdū venerat.⁊ oēs hoīes ſaluari deſiderat ⁊ aplos ad ꝑdi/
candū miſit ⁊ grāz ſuā oībus impertiri cupit Rō.iij. Juſticia dei
ē ꝑ fidē ihū xp̄i ſuꝑ oēs ⁊ in oēs q̄ credūt in eū.nō eni eſt diſtinctio
oēs eni peccauerūt ⁊ egēt grā dei.ſic ergo apl̄i diuiſi ſūt vt gētibꝰ
ꝑ mundū diuiſis meliꝰ fidē ꝑdicarēt.vn̄ de ipſis canit eccleſia.xij.
hi ꝓceres in plagis terre euāgeliſantiū trinū ⁊ vnū.Merito ergo
honorādi ſunt apl̄i q̄ ꝓpē ſalutē aīaꝝ per totū mundū diſcurrēteſ
fidē ꝑdicauerūt ꝓ q̄ fide mltos laboꝛes.multas ɔtūelias.famē.ſi/
tim.fatigatiōes.⁊ mlta icōmoda ⁊ tandē moꝛtē ſuſtinuerūt.Quarto
diuiſi ſūt vt hoīes ꝑ diſcoꝛdiā ab inuicē diſos pacificarēt.an̄ xp̄i nā
qꝫ icarnationē maxia diſcoꝛdia fuit in mūdo.gēs pugnauit cōtra
gentē.regnū aduerſus regnū.filiꝰ ɔtra prēz.ſic abſalon ɔtra dd̄.
fr̄ ɔtra frēz.ſic eſau ɔtra Jacob.⁊ q̄i totꝰ mūdꝰ ꝑ diſcoꝛdiā diuiſꝰ
ē.ſic ꝑfiguratū fuit Gen̄.27.vbi dc̄ʒ ē ad rebeccā.Due gētes i v.
tuo ſūt ⁊ duo ꝑpl̄i ⁊c̄.Duo iſti ꝑpl̄i ſignificāt iudeos ⁊ gētiles int̄
q̄s mlta ꝑlia fuerūt an̄ xp̄i incarnationē.iſtos apl̄i pacificauerūt
qn̄ eos ad vnitatē fidei vōuerūt ⁊ vinclo pacis ⁊ caritatis colliga
uerūt vt vnā fidē ſuarēt ⁊ ſe mutuo diligerēt.vn̄ de aplis dr̄.Rō.
x.Quomō predicabūt niſi mittantꝰ ſic ſcriptū ē.yſa.lij.q̄m ſpecio/
ſi pedes

ſi pedeſ euangelizantiū bonū euangelizantiū pacē. hec pax fuit ab
angelo in chriſti incarnatione nunciata ab ore xp̄i ꝓmiſſa ſangui
ne chriſti roborata. ab apoſtolis nunciata. ⁊ heu hodie a multis
xp̄ianis violat̃ qui bella ⁊ diſcordiā inter ſe gerunt ⁊ ſe mutuo ꝑ
ſequūt̃. iō ecc̄a poſtq̄ȝ cecinit laudes apoſtoloꝝ exclamat ad deū
dicens in quoꝝ diuiſione collectū gregē cuſtodias indiuiſum ⁊ in
vinculo pacis vnū vt in te ſint ſicut in patre tu es vnꝰ. hanc pacē
⁊ concordiam nobis concedat qui ꝑ infinita ſecula regnat. Amē

De Sancta Maria magdalena. Sermo

Laudate dominū deū noſtrū qui nō deſeruit ſperantes in
ſe ⁊ in me ancilla ſua adimpleuit miſericordiā ſuam. Iu
dith xiij. Verba iſta congrue poterat dicere beata maria
magdalena cum qua dominus miſericordiā fecit ipſam a poteſta
te demonū eruendo ⁊ dimiſſis peccatis in ſui gratiā recipiendo. ⁊
facit in ṽbis premiſſis duo beata maria magdalena. Primo deū
laudabilē predicat. Scd̄o cauſam quare laudandus ſit inſinuat.
ꝑmum ibi laudate dn̄m deū noſtrū. Scd̄m ibi qui nō deſeruit ſpe
rantes in ſe. ¶ Nō q̄ dn̄s fecit miſericordiā cum beata maria ma
gdalena quadrupliciter. ꝑmo ipſaȝ peccantē ad penitētiā expectā
do Scd̄o ipſi penitenti peccata condonādo. Tercio ipſam amica
biliter excuſādo. Quarto ipſam eternaliter coronādo. ¶ Primo di
co q̄ fecit miſericordiā cum ea ipſam peccātem ad pn̄iaȝ expectan
do yſa. xxx. ꝓptēa expectat dn̄s vt miſereat̃ vr̄i ⁊ iō exaltabit̃ par
cens vobis. Cōſidera miſericordiam dei in hac peccatrice multis
pcc̄is inuoluta fuerat ⁊ diu in peccatiſ iacuerat ⁊ deꝰ adhuc ipſaȝ
miſericordit̃ vt pn̄iam ageret expectabat. Certe ſi iuſticiā ſuā exer
cuiſſet in eā. vtiq̄ȝ in infernū eā dimerſiſſet. multi eni pauciora cō
miſerūt pcc̄a in quibus mortui ſunt ⁊ ſm̄ iuſticiam dei in inferno
eternalit̃ ardebūt Iſta peccatrix maiora ꝯmiſit ⁊ ꝑ dei miſericor
diā pn̄iaȝ egit ⁊ cū deo eternaliter in celis gaudebit. vn̄ ipſa cum
alijs penitētibꝰ pōt dr̄e illō Tre. iij. Miſericordie dn̄i q̄ȝ nō ſumuſ
ꝯſumpti q̄ȝ nō defecerūt miſeratiōes eiꝰ Iſtā miſericordiaȝ adhuc
deꝰ oñdit peccatoribꝰ Ideo nanq̄ȝ peccāteſ nō ſtatim punit vt pec
cata dimittāt ⁊ pn̄iaȝ agāt Sap. xi. Miſerēis omniū q̄ȝ oīa potes
⁊ diſſimulas peccata hominū ꝓpter penitentiā. Sed heu multi
hac miſericordia abutunt̃ ⁊ tempꝰ ꝯceſſum eis ad penitendū in